

3. związanie i uwiężenie szatana; błogosławiony skutek pierwszego zmartwychwstania; wydarzenia w niebie

Związanie i uwiężenie szatana

Z poprzednich odcinków cyklu dowiedzieliśmy się, że przed rozpoczęciem Millenium mieć będą miejsce następujące wydarzenia:

(1) powtórne przyjście Jezusa Chrystusa, zmartwychwstanie sprawiedliwych i zabranie ich do „*Domu Ojca*” (Jan 14,1-3; 1 Tes 4,13-17; 1 Kor 15,50-54);

(2) „*wojna w ów wielki dzień Boga Wszchemogącego*” (Armagedon), która przyniesie zagładę wszystkim niesprawiedliwym i w ruinę obróci naszą planetę (1 Tes 5,1-3; Obj 6,14-17; 16,12-21);

(3) związanie i uwiężenie szatana (Obj 20,1-3).

O ostatnim z tych wydarzeń księga Objawienia mówi: „*I widziałem Anioła zstępującego z nieba, mającego klucz od przepaści i łańcuch wielki w ręce swojej. I uchwycił smoka, węża onego starego, którym jest diabeł i szatan, i związał go na tysiąc lat. I wrzucił go w przepaść i zapieczętował z wierzchu nad nim, aby nie zwodził więcej narodów, aż by się skończyło tysiąc lat; a potem musi być rozwiązany na mały czas.*” (20,1-3 BG).

Jednym z pierwszych pytań, jakie powinno być tu zadane, jest: W jaki sposób i jakim łańcuchem zostanie związany szatan? – Bo przecież jest oczywiste, że materialnym łańcuchem nie można

związać istoty duchowej! Szukając odpowiedzi pamiętajmy, że księga Objawienia przemawia językiem symboli. Aby zrozumieć, co symbolizuje „łańcuch”, przypomnijmy sobie opisane wcześniej zdarzenia:

(a) Jezus Chrystus zabierze do Nieba wszystkich sprawiedliwych i szatan nie będzie mieć na nich wpływu, jako że nie ma już dostępu do Nieba (por. Obj 12,7-9). Nie ma wątpliwości, że on chciałby tam towarzyszyć dzieciom Bożym – co pozwoliłoby mu utrzymać swój wpływ, i nadal kusić i zwodzić. Jednak tego nie będzie już mógł robić. By wyrazić tę rzeczywistość, werset Obj. 20,3 informuje, że „anioł”, który go unieszkodliwia, „zapieczętował z wierzchu nad nim” (BT: „pieczęć nad nim położył”), by nie mógł już szkodzić zbawionym.

(b) Zaraz potem – jak to już opisywaliśmy – rozpęta się Armagedon (Obj 16,17), w którym zginą wszyscy niesprawiedliwi.

– W następstwie tego na Ziemi nie będzie żadnego człowieka; pozostanie na nim tylko szatan i jego demony! A także umarli niesprawiedliwi w grobach.

Okoliczności te spowodują przymusową bezczynność szatana. Ten, który od początku kusił i zwodził ludzi, gdy ich zabraknie, będzie bezczynny – jak gdyby był związany najmocniejszym łańcuchem! Stąd „łańcuch”, którym związany będzie jest szatan, rozumiemy jako *łańcuch okoliczności*. W dawnych czasach niektóre państwa świata (np. Anglia) wysyłały swoich więźniów na bezludne wyspy, gdzie pozostawali sami przez długi czas. Mimo, iż nie byli skuci łańcuchami, byli rzeczywistymi więźniami. Było to nawet skuteczniejsze uwięzienie i gorsza kara, niż w murach więziennych. Taki więzień musiał sobie radzić zupełnie sam! W podobny sposób zostanie unieszkodliwiony szatan.

Jednak, w odróżnieniu od zesłańców osadzanych kiedyś na wyspach Pacyfiku pośród bujnej tropikalnej roślinności, szatan

będzie więźniem na straszliwie spustoszonej w wyniku Armagedonu Ziemi – w ciemności i chaosie, w jakim ona na powrót się pogrąży. Bo tak stan naszej planety opisują wersety biblijne.

W Obj 20,3 czytamy: *„I wtrącił go do otchłani.”* – Porównanie wersetów Obj 20,3 z 1 Mjż 1,2 wyraźnie sugeruje, że przez *„otchłań”* (w innych przekładach *„czeluść”* /BT/, *„przepaść”* /BG, Pozn./, w greckim *„abyssos”*), należy rozumieć Ziemię w stanie apokaliptycznego zniszczenia. Na początku, zanim Pan Bóg uczynił ją piękną Błękitną Planetą, *„ziemia była pustkowiem i chaosem; ciemność była nad otchłanią”* (1 Mjż 1,2). Tuż przed Millenium, gdy dokona się zagłada bezbożnych i ostatnia wojna sprawi, że *„wszystkie góry i wyspy ruszone zostaną z miejsc swoich”* (Obj 6,14), gdy *„znikną wszystkie wyspy i góry już nie będzie”* (Obj 16,20), gdy *„ziemia zadrży w posadach... zatrząsie się i zachwieje”,* gdy *„zataczać się będzie jak pijany i kołysać jak budka nocna”* (Iz 24,17-20), nasza planeta na powrót stanie się *„otchłanią”*. Tu, przez okres *„tysiąca lat”* szatan będzie oglądał skutki swej, trwającej prawie sześć tysięcy lat działalności. Bezczynny z powodu braku ludzi, w gorzkości serca przeżywać będzie gorycz swojej porażki, oczekując na straszliwą ostateczną zagładę (Obj 20,10).

W tym miejscu warto znów spojrzeć do 24. rozdziału księgi proroka Izajasza, gdyż końcowe wersety zawierają zdumiewająco wyraźną aluzję do wydarzeń przed, w czasie, i po zakończeniu Millenium: *„I stanie się w owym dniu, że Pan nawiedzi wojsko górne w górze, a królów ziemi na ziemi. I będą zebrani razem jak więźniowie w lochu, i będą zamknięci w więzieniu, i po wielu dniach będą ukarani”* (w. 21.22).

„Dzień nawiedzenia”

, to oczywiście Armagedon, w którym zapieczętowany zostanie los szatana (*„wojsko górne w górze”* – por. Ef 2,2), a także

niesprawiedliwych ludzi („*królowie ziemscy na ziemi*” – por. Obj 6,15-17).

Śmierć i grób niesprawiedliwych, podobnie jak uwięzienie szatana na bezludnej Ziemi, to „*zebranie w lochu*” i „*zamknięcie w więzieniu*” na okres Millenium. Gdy ten okres minie, nastanie godzina Sądu Ostatecznego i wtrącenie do ognia Gehenny („*po wielu dniach będą ukarani*”)!

Kończąc omawianie tych spraw, raz jeszcze chcę wymienić wydarzenia, jakie mieć będą miejsce przed rozpoczęciem Millenium, w ich chronologicznej kolejności:

1. Powtórne przyjście Jezusa Chrystusa.
2. Zmartwychwstanie wszystkich sprawiedliwych w ciałach nieskazitelnych i nieśmiertelnych, oraz przemiana ciał sprawiedliwych żyjących.
3. Zabranie sprawiedliwych do Domu Ojca.
4. Wojna Armagedonu – zagłada niesprawiedliwych i naruszenie naturalnego porządku ziemi.
5. Uwięzienie szatana (jako skutek powyższych wydarzeń) na pustej, obróconej w ruinę Ziemi.

II. WYDARZENIA W OKRESIE MILLENIUM

Błogosławiony skutek pierwszego zmartwychwstania

Powiedzieliśmy już, że pierwsze zmartwychwstanie nastąpi w dniu powtórnego przyjścia Jezusa Chrystusa, i że będzie w nim mieć udział wyłącznie Boży, usprawiedliwiony krwią Zbawiciela lud. To wtedy dzieci Boże, wzbudzone z martwych i odziane w nieśmiertelność, na zawsze uwolnione będą od groźby śmierci.

– To na ten dzień, jako dzień zapłaty, wskazał Pan Jezus, gdy powiedział: „... Odpłatę bowiem będziesz miał przy zmartwychwstaniu sprawiedliwych” (Łk 14,14).

– A ap. Paweł powiedział: „A gdy to, co skażone, przyoblecze się w to, co nieskażone, i to, co śmiertelne, przyoblecze się w nieśmiertelność, wtedy wypełni się słowo napisane: Pochłonięta jest śmierć w zwycięstwie! – Gdzież jest, o śmierci, zwycięstwo twoje? Gdzież jest, o śmierci, żądło twoje?...” (1 Kor 15,54.55).

Dokładnie taką treść zawiera też werset z księgi Objawienia 20,6 gdzie czytamy: „Błogosławiony i święty ten, który ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu; nad nimi druga śmierć nie ma mocy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i panować z nim będą przez tysiąc lat.”

A co z pozostałymi? – Jaki los czeka wszystkich niesprawiedliwych, zarówno tych, którzy od wieków spoczywają w grobach, jak i tych, którzy zginą w Armagedonie? – Czy jest dla nich jakakolwiek nadzieja? A także, czy rozliczą się oni przed Bogiem ze swych złych czynów?

– Biblia nie milczy o ich losie. Także oni oczekują na dzień zmartwychwstania, które nastąpi po Millemium: „Inni umarli nie ożyli, aż się dopełniło tysiąc lat...” (Obj 20,5). Nie będzie to radosne zmartwychwstanie zbawionych dzieci Bożych, przeznaczonych do wiecznego życia z Bogiem, lecz powstanie niepoprawnych grzeszników na Sąd Ostateczny, podczas którego Chrystus-Sędzia (DzAp 17,31) wyda na nich surowy wyrok i wtrąci do ognia Gehenny (Obj 20,12-15)!

Wydarzenia w Niebie – dział sprawiedliwych

Wiele osób pyta, po co Jezus Chrystus zabierze wszystkich

sprawiedliwych do Nieba? Zastanawiają się, czym zbawieni będą się zajmować w okresie Millenium? A także, czy okres Millenium będzie się czymś różnił, lub nie, od Wiecznego Królestwa Bożego. – Na te pytania będziemy szukać biblijnej odpowiedzi.

– Na pierwsze pytanie odpowiedział w Ewangelii Jana 14,1-3 sam Pan Jezus. On zabierze zbawionych do naszego Niebiańskiego Ojca – dzieci Boże do ich Prawdziwego Domu!

Każdy, kto choć raz w życiu po długiej rozłące wracał do rodzinnego domu, może sobie wyobrazić radość zbawionych, którzy z dróg i bezdroży świata, skrzywdzeni i zmęczeni, rozczarowani, utrudzeni i pokaleczeni powrócą do Tego, który jest Oczekująca Miłością! – Tam spojrzymy w twarz Ojca, tam przebywać będziemy razem z Panem oraz Aniołami Bożymi, wielbiąc Stwórcę i Zbawiciela! I tam znajdziemy prawdziwe szczęście, gdyż – jak to powiedział Jezus – my nie należymy do Ziemi, lecz do Nieba (*„...ponieważ nie są ze świata, jak Ja nie jestem ze świata”* – Jan 17,14; 15,19)!

Jednak w okresie Millenium sprawiedliwi nie tylko będą się radować swoim zbawieniem. Słowo Boże oznajmia, iż będą oni także uczestniczyć w pewnych ważnych czynnościach, mających związek z przygotowaniem do Sądu Ostatecznego, który odbędzie się po Millenium.

W związku z tym w 20. rozdziale księgi Objawienia czytamy: *„I widziałem trony, usiedli na nich ci, którym dano prawo sądu; widziałem też dusze tych, którzy zostali ścięci za to, że składali świadectwo o Jezusie i głosili Słowo Boże oraz tych, którzy nie oddali pokłonu zwierzęciu ani posągowi jego i nie przyjęli znamienia na czoło i na ręce swoje. Ci ożyli i panowali z Chrystusem przez tysiąc lat. Inni umarli nie ożyli, aż się dopełniło tysiąc lat. To jest pierwsze zmartwychwstanie. Błogosławiony i święty ten, który ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu: nad nim druga śmierć nie ma mocy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i panować z nim*

będą przez tysiąc lat” (Obj 20,4.6).

– Tekst biblijny mówi, że ci, którzy będą mieć udział w pierwszym zmartwychwstaniu,

1. otrzymają „*prawo sądu*”,
2. będą „*kapłanami Boga i Chrystusa*”,
3. będą „*panować z Chrystusem*”.

– Co kryje się za każdym z tych określeń?

Stanisław Kosowski

Duch Czasów 1/2006

